

Podstawowy Zbiór Umiejętności i Wiedzy dla osób pracujących z dziećmi i młodzieżą

Wprowadzenie

A1 Niniejsze opracowanie to uaktualniona wersja Podstawowego Zbioru Umiejętności i Wiedzy dla wszystkich pracujących z dziećmi, młodzieżą, rodzicami i opiekunami.

A2 Podstawowy zbiór opisuje umiejętności i wiedzę, które powinien posiadać każdy, kto pracuje z dziećmi i młodzieżą. Sześć obszarów kompetencji opisanych w podstawowym zbiorze oferuje jednolite ramy w celu wsparcia międzyinstytucjonalnej i zintegrowanej pracy, standardów zawodowych, szkoleń i kwalifikacji wśród wszystkich pracujących z dziećmi i młodzieżą. Dotyczy to tych osób, które pracują z dziećmi i młodzieżą na cały etat, jak i tych, które pracują z dziećmi i młodzieżą w niepełnym wymiarze godzin. Program obejmuje zarówno pracowników, jak i wolontariuszy. Przegląd pracujących z dziećmi i młodzieżą zamieszczono na rysunku 1.

A3 Podstawowy zbiór zawiera wspólne wartości dla praktyków, które promują równość, różnorodność i przełamywanie stereotypów. Przyczynia się to do poprawy szans życiowych wszystkich dzieci i młodzieży, w tym osób niepełnosprawnych i osób w najtrudniejszej sytuacji życiowej. Zapewnia bardziej efektywne i zintegrowane usługi.

A4 Przyjmuje się, że stosowanie zbioru podstawowego będzie się zmieniać w zależności od sektora i roli, i że różne organizacje znajdą najbardziej odpowiednie sposoby wykorzystania sześciu obszarów kompetencji. Ci, którzy pracują z dziećmi i młodzieżą na cały etat, będą wykorzystywać podstawowy zbiór w różnym kontekście i na różnym poziomie od tych, którzy mają kontakt z dziećmi i młodzieżą tylko w ramach pracy w niepełnym wymiarze godzin. Podobnie, niektóre role będą kłaść większy nacisk na jeden lub więcej z sześciu obszarów zbioru podstawowego, np. nie wszyscy pracownicy będą regularnie uczestniczyć w udzielaniu wsparcia w okresach przejściowych, ale wszyscy będą musieli mieć zrozumienie, co najmniej najważniejszych aspektów każdego z sześciu obszarów wiedzy w zakresie obejmującym dziedzinę, którą się zajmują. Jednakże sześć obszarów kompetencji, opisanych w zbiorze podstawowym wiedzy, funkcjonuje jako całość - wiele umiejętności opisanych w jednej pozycji odnosi się również do innych pozycji - tak więc ważne będzie dla pojedynczych osób i organizacji, aby rozpatrywać zbiór podstawowy całościowo.

A5 Zbiór Podstawowy uznaje prawa dzieci i młodzieży. Uznaje również role, jakie odgrywają rodzice, opiekunowie i rodziny.

A6 Poszczególne rodziny funkcjonują w odmienny sposób, dlatego za każdym razem, gdy zbiór podstawowy odnosi się do rodziców lub opiekunów, może to oznaczać następujące osoby: biologicznych rodziców, rodziców adopcyjnych, macochy i ojczymów, rodziców tej samej płci, rodziny zastępcze, opiekunów

prawnych, dziadków, członków dalszej rodziny i inne osoby dorosłe, które opiekują się dziećmi.

Wstawić: rysunek Strategia dla Zatrudnionych 2020 (2020 Workforce Strategy) obrazująca zatrudnionych przy opiece nad dziećmi i młodzieżą

Skuteczna komunikacja i zaangażowanie w pracy z dziećmi, młodzieżą i rodzinami

1.1 Dobra komunikacja jest podstawą w pracy z dziećmi, młodzieżą, rodzinami i opiekunami. Pomaga ona budować zaufanie i zachęca ich do szukania porady i korzystania z usług. Jest podstawą do budowania i utrzymywania wzajemnych relacji, jest też aktywnym procesem polegającym na słuchaniu, zadawaniu pytań, zrozumieniu i udzielaniu odpowiedzi. Należy zawsze komunikować się z ludźmi w sposób właściwy, odpowiadający poziomowi rozwoju, indywidualnym okolicznościom oraz potrzebom osoby, z którą rozmawiacie.

1.2 Ważna jest umiejętność komunikowania się zarówno w sytuacji jeden-na-jeden, jak również w grupie. Komunikacja to nie tylko słowa, których się używa, ale również sposób mówienia oraz język ciała. Należy wykazać się empatią i szczerością, a przede wszystkim słuchać. Należy brać pod uwagę uwarunkowania kulturowe oraz kontekst. Przykładowo, należy być świadomym/świadomą i komunikować się właściwie, jeśli angielski nie jest językiem ojczystym rozmówcy albo dziecko jest upośledzone lub istnieje ryzyko osiągnięcia wyników poniżej jego możliwości, czy też ryzyko osiągnięcia przez nie innych słabych rezultatów.

1.3 Efektywna komunikacja polega również na zaangażowaniu dzieci, młodzieży, ich rodziców i opiekunów w opracowywanie i świadczenie usług oraz podejmowanie decyzji, które ich dotyczą. Ważne jest, aby konsultować się z ludźmi, których to dotyczy i od samego początku brać pod uwagę ich opinie i punkt widzenia. Innym zasadniczym elementem efektywnej komunikacji jest rozwój zaufania pomiędzy pracownikami a dziećmi, młodzieżą, rodzicami i opiekunami, jak również pomiędzy poszczególnymi działami pracowników.

1.4 Aby budować kontakt z dziećmi, młodzieżą, ich rodzicami i opiekunami, ważne jest, aby wykazywać szacunek, zrozumienie i uczciwość. Ludzie angażują się, kiedy relacje są trwałe, a w konsekwencji ich życie ulega poprawie.

1.5 Umiejętności i wiedza podane powyżej i w całym zbiorze podstawowym stanowią opis podstawowych obszarów, które mogą wymagać rozwoju poprzez szkolenia, naukę i doświadczenie, co umożliwi efektywną pracę.

Umiejętności

Słuchanie i budowanie empatii

1.6 Nawiąż kontakt oraz zbuduj pełne szacunku, zaufania, szczerości i wsparcia relacje z dziećmi, młodzieżą, ich rodzinami i opiekunami, co pomoże im poczuć się docenionymi jako partnerzy.

1.7 Używaj prostego języka w komunikacji ze wszystkimi dziećmi, młodzieżą, rodzinami i opiekunami, włącznie z tymi, dla których komunikacja jest trudna lub w przypadku których istnieje ryzyko, że zostaną wykluczeni lub osiągną wyniki poniżej swoich możliwości.

1.8 Naucz się dostosowywać sposoby komunikacji do potrzeb dzieci i młodzieży, która nie komunikuje się werbalnie lub komunikuje się na inne sposoby.

1.9 Nawiąż kontakt oraz zbuduj relacje używając najwłaściwszych form komunikacji (na przykład język mówiony, komunikacja wizualna, zabawa, język ciała i język migowy, technologie informatyczne i komunikacyjne), aby sprostać potrzebom poszczególnych dzieci i młodzieży oraz ich rodzin i opiekunów.

1.10 Odbywaj rozmowy w odpowiednim czasie i miejscu, rozumiejąc wartość regularnych, godnych zaufania kontaktów, mając na uwadze to, że budowanie relacji wymaga czasu.

1.11 Słuchaj aktywnie w łagodny i otwarty sposób bez oceniania i straszenia oraz używaj otwartych pytań. Potwierdzaj to, co zostało powiedziane i upewnij się, że usłyszałeś/aś poprawnie.

1.12 Upewnij się, że dzieci, młodzież, rodzice i opiekunowie wiedzą, że mogą mówić o swoich potrzebach i prosić o pomoc.

Podsumowywanie i tłumaczenie

1.13 Podsumuj sytuacje w sposób właściwych dla konkretnej osoby (biorąc pod uwagę czynniki takie jak pochodzenie, wiek i osobowość).

1.14 Zaprezentuj prawdziwe możliwości wyboru dzieciom i młodzieży, tłumacząc co się stało lub co się stanie i na co wyrażają zgodę.

1.15 Podejmijcie wspólnie decyzję, jak zaangażować rodziców i opiekunów w dokonywanie wyborów.

Konsultacje i negocjacje

1.16 Konsultuj się z dzieckiem lub młodą osobą oraz ich rodzicami i opiekunami od samego początku procesu.

1.17 Dokonuj świadomych ocen na temat angażowania dzieci, młodzieży, rodziców i opiekunów w podejmowanie decyzji na ile jest to możliwe i właściwe. Weź pod uwagę ich punkt widzenia i to, co pragną oni osiągnąć. Bądź szczerzy/a na temat znaczenia ich opinii i życzeń.

1.18 Informuj, angażuj i pomagaj dziecku lub młodej osobie wyrażać ich uczucia. Pomóż im opisać to, czego doświadczają i ocenić różne sposoby postępowania. Pomóż im zrozumieć konsekwencje każdego z nich i tam, gdzie to możliwe uzgodnijcie kolejne kroki.

1.19 Zdaj sobie sprawę z faktu, że różne osoby są w różnym stopniu zainteresowane daną sytuacją i przygotuj się do pracy z nimi, aby dojść do najlepszych i najbardziej sprawiedliwych wniosków dla dziecka lub młodej osoby.

1.20 Informuj dziecko lub młodą osobę i jej rodzica lub opiekuna o powodach podjętego działania, chyba że spowodowałyby to zwiększenie zagrożenia dla nich lub innej osoby.

1.21 Oceń kiedy i jak przekazać innym kontrolę nad sytuacją.

Wiedza

Jak działa komunikacja

1.22 Postaraj się zrozumieć wartość roli rodziców i opiekunów oraz jak i kiedy przekierować ich do innych źródeł informacji, doradztwa i wsparcia.

1.23 Zrozum, że komunikacja jest procesem dwustronnym.

1.24 Naucz się, jak słuchać ludzi, sprawiać by czuli się doceniani i zaangażowani.

1.25 Postaraj się zrozumieć znaczenie budowania dobrych relacji z dziećmi, młodzieżą, ich rodzicami i opiekunami.

1.26 Dowiedz się, kiedy istotne jest skupianie się na jednostkach, a kiedy istotne jest skupianie się na grupach.

1.27 Dowiedz się, w jaki sposób twoje nastawienie i zachowanie wpływa na dzieci, młodzież, ich rodziców i opiekunów oraz jak ważne jest udzielanie pochwał i wsparcia.

1.28 Zrozum efekty, które daje komunikacja niewerbalna, taka jak język ciała oraz to, że w różnych kulturach język ciała interpretowany jest w różny sposób.

1.29 Bądź świadomy/a różnych sposobów komunikacji – włącznie z metodami technologicznymi. Dowiedz się o barierach w komunikacji takich jak bieda, wymagania kulturalne i religijne, niepełnosprawność, upośledzenie lub niepokój związany z dostępnością usług.

1.30 Zrozum, że rodzice i opiekunowie są partnerami odgrywającymi główną rolę i ponoszącymi największą odpowiedzialność w stosunku do dzieci i młodzieży. Angażowanie ich w podejmowanie decyzji dotyczących ich dzieci może mieć pozytywny wpływ na wsparcie ich dzieci w osiągnięciu pozytywnych efektów.

1.31 Dowiedz się, jak rozwijają się umiejętności komunikacyjne dzieci i młodzieży, jak rozpoznawać trudności w komunikacji i jak wspierać dzieci i młodzież z potrzebami komunikacyjnymi.

1.32 Bądź świadom, że umiejętność komunikacji może być hamowana przez czynniki takiej jak pochodzenie kulturowe.

1.33 Zrozum, że niektóre zagadnienia, takie jak seks, śmierć i przemoc są szczególnie delikatne i trudne oraz, że dzieci, młodzież lub ich rodziny mogą czasem utożsamiać lub doświadczać traumy przy poruszaniu pewnych zagadnień, takich jak problemy ze zdrowiem psychicznym. Konieczne może być wytłumaczenie dzieciom, młodzieży, ich rodzicom i opiekunom, że rozmawianie na te tematy jest pomocne.

1.34 Bądź świadomy/a tego, że dziecko, młoda osoba, rodzic lub opiekun mógł nie zrozumieć przekazu. Dowiedz się, jak sprawdzać zrozumienie.

1.35 Dowiedz się jak przekazywać i jak przyjmować informacje formalnie i nieformalnie w sposób właściwy dla słuchaczy.

1.36 Zrozum, że czasami konieczne jest sprzeciwienie się życzeniom wyrażonym przez dziecko, młodą osobę, rodzica lub opiekuna w interesie dziecka lub młodej osoby. Jeśli coś takiego ma miejsce, upewnij się, że dziecko lub młoda osoba rozumie, co się dzieje i dlaczego, chyba że spowodowałyby to zwiększenie zagrożenia dla nich lub innej osoby.

Źródła wsparcia

1.37 Dowiedz się, gdzie w okolicy dostępne są informacje oraz usługi doradztwa i wsparcia dla dzieci, młodzieży, rodziców i opiekunów.

1.38 Dowiedz się, kiedy i w jaki sposób korzystać ze źródeł informacji, porad i wsparcia oferowanych przez różne agencje lub specjalistów świadczących usługi na rzecz dzieci i dorosłych.

Znaczenie poszanowania

1.39 Bądź świadom/a samego/samej siebie. Dowiedz się, jak wykazywać zaangażowanie w traktowanie wszystkich ludzi uczciwie. Wykazuj szacunek poprzez aktywne słuchanie i unikanie założeń. Upewnij się, że twoje działania wspierają równość, różnorodność, prawa i obowiązki dzieci, młodzieży, ich rodziców i opiekunów.

Rozwój dziecka i młodej osoby

2.1 Ten podstawowy obszar opisuje fizyczny, intelektualny, językowy, społeczny i emocjonalny wzrost i rozwój niemowląt, dzieci i młodzieży. Ciężko jest określić konkretny czas, w którym następują zmiany rozwojowe, gdyż różni się on w zależności od danej osoby.

2.2. Podstawowe znaczenie ma zrozumienie tych zmian oraz wpływu, jaki mogą mieć na zachowanie. Rodzice i opiekunowie mogą być dobrze przygotowani do

rozpoznania zmian w rozwoju i zachowaniu swoich dzieci, ale mogą także mieć trudności z radzeniem sobie z dziećmi i szukać otuchy, informacji, porady i wsparcia na poszczególnych etapach. Ważne jest, aby umieć ocenić i zareagować na potrzeby dzieci i młodzieży, w momencie, gdy się one pojawiają, jak również ocenić i zareagować na potrzeby rodziców i opiekunów, aby wspierać ich na poszczególnych etapach.

2.3 Zaangażowanie rodziców i opiekunów w naukę i rozwój ich dzieci jest zasadniczym czynnikiem determinującym osiągnięcia dzieci i młodzieży, ich zdrowie fizyczne i emocjonalne oraz samopoczucie, jak również ich rozwój społeczny i kulturalny. Wpływ sposobu komunikowania się i uczestniczenia rodziców w procesie nauki i rozwoju swoich dzieci od najmłodszych lat trwa później na etapie dorastania i dorosłości.

Umiejętności

Obserwacja i ocena

2.4 Obserwuj zachowanie dziecka lub młodej osoby, staraj się zrozumieć jego kontekst i zauważać niespodziewane zmiany.

2.5 Staraj się rozpoznać sygnały świadczące o tym, że dziecko lub młoda osoba mogą być zaangażowane w niezwykle, nietypowe, ryzykowne lub szkodliwe zachowania, włącznie z korzystaniem z internetu.

2.6 Słuchaj uważnie i odpowiadaj na wszelkie obawy związane ze zmianami w rozwoju lub w zachowaniu.

2.7 Rejestruj swoje obserwacje w sposób właściwy. Obserwacje powinny opierać się na dowodach, nie opiniach.

2.8 Oceniaj sytuację biorąc pod uwagę jednostkę, jej sytuację i aspekty rozwojowe.

2.9 Staraj się rozpoznawać w zachowaniu dziecka lub młodej osoby sygnały świadczące o możliwym opóźnieniu lub cofaniu się w rozwoju.

2.10 Wspieraj dzieci i młodzież z trudnościami rozwojowymi i niepełnosprawnością.

2.11 Podejmuj wyważone decyzje, czy problemy mogą być rozwiązywane poprzez zapewnienie lub wskazanie dodatkowych źródeł informacji i doradztwa.

2.12 W sytuacji, gdy wymagane jest dodatkowe wsparcie, dowiedz się, kiedy podejmować samodzielne działanie, a kiedy zwrócić się do kierowników, przełożonych lub innych właściwych specjalistów.

2.13 Oceń, kiedy należy interweniować wcześniej, aby zapobiec rozwojowi problemów.

Empatia i zrozumienie

2.14 Wspieraj dziecko lub młodą osobę w podejmowaniu własnych decyzji, jednocześnie biorąc pod uwagę względy bezpieczeństwa, obawy dotyczące zagrożenia oraz wiek i etap rozwoju.

2.15 Zachęcaj dzieci i młodzież, aby ceniły swoje osobiste doświadczenia i wiedzę.

Wiedza

Zrozumienie kontekstu

2.16 Dowiedz się i rozpoznaj sytuację dziecka lub młodego człowieka w rodzinie lub grupie opiekuńczej, jak również w szerszym kontekście społecznym. Zrozum różnorodność tych grup.

2.17 Staraj się zrozumieć znaczenie zaangażowania rodziców w naukę i rozwój ich dziecka oraz jakie bariery mogą pojawiać się na drodze rodziców i opiekunów.

2.18 Staraj się zrozumieć to, że skuteczne formy zaangażowania rodzicielskiego zmieniają się w miarę rozwoju dzieci i młodzieży. Spróbuj zrozumieć, jak zrównoważony wpływ rodziców, kolegów, autorytetów i innych osób zmienia się w miarę rozwoju dziecka lub młodej osoby.

2.19 Staraj się zrozumieć i wziąć pod uwagę rezultaty wynikające z różnego podejścia do rodzicielstwa, struktury i składu rodziny, pochodzenia oraz przyzwyczajień.

2.20 Dowiedz się, że w przypadku niektórych dzieci i młodzieży opóźniony lub zaburzony rozwój może być objawem nie zdiagnozowanej niepełnosprawności.

2.21 Spróbuj zrozumieć, jaki wpływ na dzieci i młodzież mogą mieć ukryte problemy, z którymi borykają się oni, ich rodziny lub koledzy.

2.22 Staraj się zrozumieć wpływ technologii na życie dzieci i młodzieży.

Spróbuj zrozumieć w jaki sposób rozwijają się niemowlęta, dzieci i młodzież

2.23 Dowiedz się, że rozwój dotyczy wzrostu emocjonalnego, fizycznego, seksualnego, intelektualnego, społecznego, moralnego i charakterologicznego i że wszystkie te obszary mogą wzajemnie na siebie oddziaływać.

2.24 Spróbuj zrozumieć różne sposoby rozwoju przywiązania u niemowląt i dzieci i jak te sposoby mogą się zmieniać.

2.25 Staraj się zrozumieć, że niemowlęta, dzieci i młodzież postrzegają i doświadczają świat na różne sposoby.

2.26 Spróbuj zrozumieć znaczenie tworzenia pozytywnych relacji w rozwoju dzieci i młodzieży oraz w jaki sposób relacje te mogą być wspierane.

2.27 Staraj się zrozumieć, że zabawy i odpoczynek, które są kierowane raczej przez niemowlęta, dzieci i młodzież, niż przez dorosłych, odgrywają zasadniczą rolę w pomaganiu zrozumieniu świata i ich samych. Pomagają im również budować pewność siebie i zrozumieć swój potencjał.

2.28 Dowiedz się w jaki sposób współdziałać z dziećmi i młodzieżą w sposób umożliwiający wspieranie ich zdolności myślenia, uczenia się i stawania się niezależnymi.

Wyrażaj się jasno na temat swojej pracy

2.29 Postaraj się zrozumieć, że rodziny, rodzice i opiekunowie powinni być traktowani jako partnerzy i szanowani za odgrywanie głównej roli i ponoszenie odpowiedzialności za zaspokajanie potrzeb swojego dziecka.

2.30 Dowiedz się kiedy i jak zdobywać informacje, poradę i wsparcie dla dzieci, młodzieży, ich rodziców i opiekunów oraz kiedy i w jaki sposób zgłaszać swoje obawy odnośnie ich fizycznego i emocjonalnego zdrowia i rozwoju.

2.31 Dowiedz się, w jaki sposób stosować teorię i doświadczenie w refleksji, przemyśleniach oraz poprawie praktyki. Dowiedz się, jak wziąć odpowiedzialność za sprostanie swoim potrzebom rozwoju zawodowego.

2.32 Bądź świadomy/a tego, że praca z dziećmi, młodzieżą i ich rodzinami może wywierać na Ciebie wpływ emocjonalny i dowiedz się skąd czerpać wsparcie, aby poradzić sobie z tym w sposób profesjonalny.

2.33 Wyciągaj wnioski płynące z własnego doświadczenia oraz perspektywy innych osób, aby zastanowić się, zakwestionować swój sposób myślenia oraz ocenić wpływ swoich działań.

2.34 Dowiedz się jak motywować i zachęcać dzieci i młodzież do osiągania ich pełnego potencjału rozwoju fizycznego, emocjonalnego i społecznego oraz odporności. Dowiedz się jak umacniać i zachęcać rodziców oraz opiekunów do motywowania i zachęcania ich dzieci.

Zabezpieczenie i promowanie dobra dzieci i młodzieży

3.1 Osoby pracujące z dziećmi i młodzieżą mają obowiązek zabezpieczyć i promować ich dobro. Jest to duża odpowiedzialność i wymaga szczególnej uwagi. Oznacza to umiejętność rozpoznawania, kiedy dziecko lub młoda osoba nie wykorzystuje swojego potencjału rozwojowego lub jeśli występują zaburzenia jej zdrowia fizycznego lub psychicznego. Oznacza to rozpoznanie, kiedy dziecko wykazuje ryzykowne lub szkodliwe zachowanie lub, gdy jest zaniedbywane czy maltretowane. Oznacza to również umiejętność zidentyfikowania źródeł pomocy dla

dzieci i młodzieży oraz ich rodzin. Czasami na dziecko lub na młodą osobę oddziałuje więcej niż jeden czynnik ryzyka i dla ich wyeliminowanie konieczna może być współpraca z innymi osobami.

3.2. Istotne jest, aby zidentyfikować problemy i podjąć stosowne działanie tak szybko, jak to możliwe, aby dzieci i młodzież, ich rodziny i opiekunowie mogli uzyskać pomoc, jaka jest im potrzebna. Zaproponowane działanie powinno być stosowne do charakteru i wagi czynników ryzyka oraz powinno opierać się na mocnych stronach i pozytywnych czynnikach. Ochrona dzieci i młodzieży przed szkodliwym działaniem jest równie ważna jak ich byt i jakość życia.

Umiejętności

Skojarz, rozpoznaj i podejmij przemyślane działanie

3.3 Zbuduj pełne szacunku i zaufania relacje z dziećmi, młodzieżą, ich rodzicami i opiekunami.

3.4 Wydawaj rozważne opinie dotyczące sposobu działania w celu zabezpieczenia i promowania dobra dziecka lub młodej osoby. Tam, gdzie stosowne skonsultuj się z dzieckiem, młodą osobą, rodzicem lub opiekunem. Może to oznaczać podejmowanie decyzji na wczesnym etapie, kiedy sytuacja może nie być klarowna z uwzględnieniem ochrony dzieci i młodzieży przed zagrożeniem.

3.5 Dawaj dziecku lub młodej osobie możliwość wyrażania własnej opinii i udziału w podejmowaniu decyzji, które ich dotyczą, stosownie do ich wieku i możliwości oraz uwzględniając ich pragnienia i odczucia.

3.6 Zajmij się barierami związanymi z niepełnosprawnością, fazą rozwoju lub innymi ograniczeniami, umożliwiając dziecku lub młodej osobie wyrażanie własnych opinii.

3.7 Oceń, kiedy należy porozmawiać z dzieckiem lub młodą osobą na osobności.

3.8 W sposób odpowiedni włącz rodziców i opiekunów w proces zabezpieczenia i zapewnienia dobrobytu dzieciom i młodzieży.

3.9 Uwzględnij czynniki mogące wywierać wpływ na rodzicielstwo oraz prawdopodobieństwo, że dziecko jest zaniedbywane lub maltretowane, np. występuje przemoc domowa lub znaczne nadużycia rodzicielskie.

3.10 Rozpoznaj szereg możliwych zachowań mogących wywierać szkodliwy wpływ na dzieci i młodzież. Dowiedz się jak im podołać.

3.11 Wspieraj dzieci i młodzież w rozwoju odporności i budowaniu dobrego samopoczucia psychicznego, fizycznego, emocjonalnego i społecznego.

Komunikowanie się, rejestrowanie i raportowanie

3.12 Korzystaj z właściwych rozwiązań informatycznych i komunikacyjnych oraz ze znajomości języków w celu obserwacji, rejestrowania i raportowania.

3.13 Dokonuj formalnej i nieformalnej oceny oraz bądź czujny/a wobec problemów dotyczących bezpieczeństwa i dobra dziecka lub młodej osoby. Oznacza to czujność wobec niewytłumaczalnych zmian w zachowaniu i sygnałów świadczących o maltretowaniu lub zaniedbywaniu dziecka lub młodej osoby.

3.14 Bądź w stanie rozpoznać, kiedy życie dziecka lub młodej osoby znajduje się w niebezpieczeństwie lub kiedy istnieje zagrożenie i należy podjąć działanie, aby je chronić.

Umiejętności osobiste

3.15 Bądź świadom samego/samej siebie i posiadź zdolność dokonywania obiektywnych analiz.

3.16 Miej przekonanie w aktywne reprezentowanie dziecka lub młodej osoby i ich praw.

3.17 Posiadać zdolność do kwestionowania sposobu działania twojego i innych osób.

3.18 Rozwijaj właściwe zawodowe relacje z dziećmi i młodzieżą.

Wiedza

Podstawy prawne i proceduralne

3.19 Zrozum, co kryje się pod słowem ochrona oraz w jaki różny sposób dzieci i młodzi ludzie mogą być skrzywdzeni. To obejmuje działanie ze strony innych dzieci lub młodzieży, pojedyncze incydenty lub regularne przypadki maltretowania, również przez internet lub za pomocą innych mediów lub poprzez ich ryzykowne zachowania.

3.20 Tam gdzie to możliwe, posiadź świadomość i podstawową wiedzę na temat przepisów i zasad istotnych w twojej roli związanej z zapewnieniem ochrony dzieciom i młodzieży, w tym w świecie internetu.

3.21 Dowiedz się jak pozyskać informacje na temat czynników ryzyka, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub rozwoju dziecka lub osoby młodej.

3.22 Zrozum, że sygnały świadczące o wykorzystywaniu lub zaniedbywaniu dziecka lub młodej osoby mogą być słabe oraz że mogą ujawnić się podczas zabawy, prac artystycznych lub poprzez internet, jak również poprzez zachowanie i sposób w jaki dzieci lub młodzież tworzą relacje ze swoimi rówieśnikami i dorosłymi.

3.23 Zapoznaj się z wytycznymi lub wsparciem oferowanym na poziomie krajowym i lokalnym w zakresie zabezpieczenia dobra dzieci i młodzieży.

3.24 Zrozum jak kluczową rolę odgrywa wymiana informacji w zapewnianiu bezpieczeństwa i dobra dzieciom i młodzieży.

3.25 Dowiedz się, kiedy informacje mogą być przekazywane za zgodą lub bez zgody w celu zabezpieczenia dobra dzieci i młodzieży.

Szerszy kontekst usług

3.26 Dowiedz się, kiedy i w jaki sposób podejmować rozmowę z rodzicami i opiekunami.

3.27 Zrozum, w jaki sposób dzieci i młodzież korzystają z nowych technologii, aby zrozumieć związane z tym zagrożenia.

3.28 Bądź świadomy/a lokalnych procedur i porozumień międzyinstytucjonalnych dotyczących ochrony dzieci i młodzieży, łącznie z rolą usług na rzecz dorosłych.

Zrozumienie samego/samej siebie

3.29 Poznaj ograniczenia własnych kompetencji i odpowiedzialności i naucz się, kiedy angażować współpracowników, kierowników, przełożonych lub inne instytucje oraz gdzie uzyskać poradę i wsparcie.

Wspieranie okresów przejściowych

4.1 Termin „okres przejściowy” jest stosowany w odniesieniu do zmian, takich jak przejście ze szkoły podstawowej do średniej lub przejście w wieku 16 lat do szkoły, na studia, praktykę lub szkolenie w niepełnym wymiarze godzin, na zatrudnienie na pełnym etacie lub praca w roli wolontariusza. Termin ma również zastosowanie w odniesieniu do częstych zmian życiowych, takich jak okres dojrzewania płciowego, a w szczególności osobiste przemiany, nie koniecznie doświadczane lub rozumiane przez wszystkich rówieśników. W tym: choroba w rodzinie lub śmierć bliskiej osoby, rozwód i rozpad rodziny, kwestie związane z seksualnością, adopcja, proces ubiegania się o azyl, zaprzestanie opieki, ciąża nastoletnia, niepełnosprawność, choroba psychiczna rodzica lub poważne nadużycie po stronie rodzica i konsekwencje zabójstwa.

4.2 Co zostało już poruszone w części poświęconej skutecznej komunikacji i rozwojowi dziecka, istotne jest, aby zrozumieć dziecko lub młodą osobę w odniesieniu do ich codziennego życia i zrozumienie wpływu okresów przejściowych przez jakie oni przechodzą i z jakimi sprawami sobie nie radzą. Warto również docenić rolę rodziców i opiekunów we współpracy partnerskiej mającej na celu wsparcie dzieci i młodzieży w trakcie okresów przejściowych i zrozumieć potrzebę dodawania otuchy, udzielania porad i wsparcia, co może być konieczne dla rodziców i opiekunów.

Umiejętności

Zidentyfikuj okresy przejściowe

4.3 Wysłuchuj dzieci i młodzież mówiących o swoich troskach. Rozpoznaj i weź pod uwagę sygnały świadczące o zmianie w postawie i zachowaniu.

4.4 Zarządzaj okresem przejściowym w odpowiednim czasie oraz pomagaj dziecku lub osobie młodej osiągać pozytywne wyniki poprzez dokonywanie wyborów właściwych dla ich wieku i fazy rozwoju.

4.5 Wspieraj osoby młode w rozwijaniu pewności siebie w podejmowaniu własnych decyzji.

Zapewnij wsparcie

4.6 Komunikuj się w jasny sposób przekazując informacje na temat kluczowych okresów przejściowych.

4.7 Dodawaj otuchy dzieciom, młodzieży, ich rodzinom i opiekunom wyjaśniając, co ma miejsce poprzez angażowanie ich w podejmowanie decyzji, tam, gdzie to właściwe i poprzez pokazywanie możliwego działania w celu radzenia sobie z nowymi i trudnymi sytuacjami.

4.8 Zidentyfikuj możliwości omówienia skutków i rezultatów okresu przejściowego.

4.9 Tam gdzie to właściwe, działaj w celu zapewnienia przepływu informacji bez angażowania dziecka lub młodej osoby, w celu wspierania ich w okresie przejściowym.

4.10 Zobrazuj korzyści i trudności okresu przejściowego u dziecka lub młodej osoby w odniesieniu do rozwoju fizycznego, seksualnego, psychicznego, intelektualnego, moralnego i społecznego.

4.11 Rozwijaj właściwe relacje osobiste z dziećmi i młodzieżą i wykorzystuj umiejętność mentoringu, aby umożliwić im radzenie sobie z różnymi problemami, jakie mogą napotkać w okresie przejściowym.

4.12 Nawiązuj przydatne kontakty z innymi specjalistami, jeżeli konieczne dalsze wsparcie.

4.13 Współpracuj z innymi instytucjami, tam gdzie jest to właściwe.

Wiedza

W jaki sposób dzieci i młodzież reagują na zmiany

4.14 Zrozum kwestie tożsamości, opóźnione rezultaty zmian i bądź świadomy/a możliwych sygnałów, mówiących o tym, że każdy przechodzi przez okres przejściowy na swój sposób.

4.15 Zrozum prawdopodobny wpływ kluczowych okresów przejściowych, zarówno dotyczących edukacji, jak i zmian życiowych.

4.16 Zrozum, w jaki sposób okresy przejściowe mogą wpłynąć na te osoby, którym grozi ryzyko wykluczenia lub porażki i że może konieczne być dostosowanie lub zintensyfikowanie wsparcia dla takich dzieci i młodzieży.

4.17 Zdobądź wiedzę na temat schematów okresu przejściowego od dzieciństwa po okres dorosłości.

4.18 Staraj się zrozumieć, że dzieci i młodzież niepełnosprawna, z potrzebą kształcenia specjalnego lub zagrożona niewykorzystaniem pełnego potencjału oraz ich rodzice lub opiekunowie mogą potrzebować dodatkowego wsparcia, aby sprostać okresom przejściowym. Dowiedz się, kiedy należy zwrócić się o poradę specjalistyczną.

Kiedy i jak interweniować

4.19 Zapoznaj się z procedurami organizacyjnymi i podstawami prawnymi jak również z procedurami kierowania na konsultacje w ramach własnej organizacji i innych instytucji.

4.20 Zrozum, że w niektórych sytuacjach rodzinnych może istnieć konieczność postawy bardziej proaktywnej, jeśli chodzi o angażowanie trzecich stron - np. wiedząc, że rodzice lub opiekunowie nie akceptują pomocy lub mają nadal problemy z zachowaniem swoich dzieci.

Kompleksowa współpraca międzyinstytucjonalna

5.1 Współpraca międzyinstytucjonalna oznacza, że różnego rodzaju służby, agencje i zespoły specjalistów oraz pozostały personel współpracują w celu zapewnienia usług realizujących potrzeby dzieci, młodzieży, ich rodziców i opiekunów.

5.2 Współpraca międzyinstytucjonalna ma szerokie zastosowanie, coraz częściej określa się ją mianem zintegrowanej współpracy, gdzie wszystkie strony wspierające dzieci, młodzież i ich rodziny pracują skutecznie razem umiejscawiając dzieci, młodzież i ich rodziny w centrum procesu podejmowania decyzji po to, aby sprostać ich potrzebom i polepszyć ich życie. Współpraca ta jest wspierana za pomocą szeregu narzędzi i procesów mających uczynić zintegrowaną współpracę bardziej efektywną w zaspokajaniu ich potrzeb. Obejmują one wczesną interwencję, wymianę informacji, wspólne procesy oceny oraz wsparcie przy pomocy narzędzi informatycznych i komunikacyjnych.

5.3 Istnieje kilka różnych modeli współpracy międzyinstytucjonalnej. Obejmują one panele międzyinstytucjonalne, zespoły międzyinstytucjonalne, zintegrowane usługi (takie jak rozszerzone usługi) oraz zespoły zajmujące się problematyką dziecięcą.

5.4 Aby skutecznie współpracować z dziećmi i młodzieżą ważne jest klarowne zrozumienie swojej roli i bycie świadomym roli innych pracowników i agencji oraz okazywanie im szacunku. Należy aktywnie i z szacunkiem korzystać z wiedzy i doświadczenia innych osób, aby osiągnąć najlepsze wyniki w pracy z dziećmi i młodzieżą. Powyższe podejście powinno mieć zastosowanie w sektorach publicznym, prywatnym i w organizacjach charytatywnych.

Umiejętności

Komunikacja i praca zespołowa

5.5 Komunikuj się skutecznie z innymi specjalistami i profesjonalistami uważnie ich słuchając oraz upewniając się, że oni słuchają Ciebie.

5.6 Zapewnij terminową, właściwą i precyzyjną informację, aby umożliwić specjalistom zapewnienie wsparcia dzieciom, młodzieży, ich rodzicom lub opiekunom.

5.7 Rejestruj, podsumowuj i dziel się informacjami, tam gdzie to stosowne, wykorzystując umiejętność korzystania z technologii informatycznych i komunikacyjnych, tam gdzie to konieczne.

5.8 Pracuj w grupie, nawiązując i utrzymując relacje między instytucjami i szanując wkład innych osób, które pracują z dziećmi, młodzieżą i ich rodzinami.

5.9 Rozwijaj umiejętności i wiedzę poprzez szkolenia prowadzone przez ekspertów, pracując z innymi specjalistycznymi służbami; zapewniając ciągłość pomocy rodzinom, dzieciom i młodzieży jednocześnie rozwijaj swoje umiejętności i wiedzę.

5.10 Dziel się doświadczeniami poprzez formalną i nieformalną wymianę.

Asertywność

5.11 Bądź proaktywny/a, inicjuj działanie i bądź w stanie zaprezentować swoje opinie.

5.12 Bądź wytrwały/a w stosunku do rodzin, które oceniono jako potrzebujące wsparcia, nawet jeśli są one niechętne do zaangażowania innych do pomocy.

5.13 Zachowuj pewność siebie, kiedy musisz sprostać sytuacjom poprzez wychodzenie poza pełnioną obecnie rolę i zadawanie rozważnych pytań. Bądź stanowczy/a (w stosunku do tego co jest potrzebne po to, aby uniknąć lub zaradzić słabym wynikom dziecka lub młodej osoby).

5.14 Prezentuj fakty i opinie w obiektywny sposób.

5.15 Wydawaj opinie w momencie, kiedy sam/a zapewniasz wsparcie dziecku lub młodej osobie lub kiedy przekierowujesz dany przypadek do innego specjalisty lub eksperta, korzystając ze wspólnych procesów oceny tam, gdzie właściwe.

Wiedza

Twoja rola i kompetencje

- 5.16 Zapoznaj się ze swoją funkcją i obowiązkami w twoim środowisku pracy.
- 5.17 Doceń wartość i wiedzę ekspercką, jaką ty i inni współpracownicy wnosicie do zespołu.
- 5.18 Dowiedz się, że różne czynniki mogą w połączeniu stwarzać szczególne ryzyko dla dzieci i młodzieży i że właściwe może być szukanie wsparcia u kolegów z innych instytucji odpowiednio wcześniej, zanim problem rozwinie się.

Naucz się jak zadawać pytania

- 5.19 Zapoznaj się ze swoją rolą w ramach różnych sytuacji grupowych i dowiedz się jaki wkład możesz wnieść do ogólnego procesu grupowego.
- 5.20 Zdobądź ogólną wiedzę i zrozumienie szeregu różnych organizacji oraz osób współpracujących z dziećmi, młodzieżą, ich rodzinami i opiekunami. Bądź świadomy/a roli i obowiązków innych specjalistów.

Procedury i metody pracy

- 5.21 Naucz się jak postępować w konkretnych sytuacjach – np. przekierowanie – angażowanie właściwych służb oraz zgłaszanie obaw, kiedy istnieje ryzyko, że dziecko lub młoda osoba mogą być skrzywdzone lub nie wykorzystają swojego potencjału.
- 5.22 Zapoznaj się z procedurami dotyczącymi interwencji we wczesnej fazie lub wtedy, kiedy sytuacja nie jest klarowna.
- 5.23 Zdobądź wiedzę na temat tego, jakie są powody zgłaszania incydentów i nieoczekiwanych zachowań.
- 5.24 Naucz się jak pracować z poszanowaniem swoich i organizacyjnych wartości, przekonań i kultur.
- 5.25 Spróbuj zrozumieć, że inne osoby mogą nie rozumieć w takim samym stopniu specjalistycznych terminów i mogą interpretować skróty i akronimy inaczej.
- 5.26 Dowiedz się co robić, kiedy inne organizacje lub agencje nie udzielają wyczerpujących odpowiedzi, jednocześnie koncentrując się na najlepszym interesie dziecka lub młodej osoby.

5.27 Zapoznaj się z procedurami, celami, rolą i relacjami ze służbami partnerskimi, aby efektywnie z nimi współpracować.

5.28 Zapoznaj się z narzędziami, procesami, procedurami odnośnie międzyinstytucjonalnej i zintegrowanej współpracy, w tym dotyczące oceny, wyrażania zgody i dzielenia się informacjami.

Dzielenie się informacjami

6.1 Dzielenie się informacjami w sposób terminowy i dokładny jest zasadniczym elementem przy świadczeniu lepszych usług dla dzieci, młodzieży, ich rodzin i opiekunów. Czasami może to pomóc uratować komuś życie. Pracownicy różnych instytucji powinni współpracować i dzielić się informacjami w sposób właściwy dla bezpieczeństwa i dobra dzieci. Ważne jest, aby rozumieć i przestrzegać zasad prawnych i etycznych dotyczących poufności i bezpieczeństwa informacji.

6.2 Zasadnicze znaczenie ma budowanie od samego początku zaufania dziecka lub młodej osoby i ich rodziny poprzez tłumaczenie zagadnień i procedur dotyczących poufności, wyrażania zgody oraz dzielenia się informacjami. Pracownicy powinni przestrzegać właściwych zasad, polityk i procedur związanych z dzieleniem się informacjami, upewniając się, że dziecko lub młoda osoba, rodzic lub opiekun rozumieją ten proces.

Umiejętności

Przetwarzanie informacji

6.3 Zrób dobry użytek z dostępnych informacji oceniając ich treść i szacując, co jeszcze może być potrzebne.

6.4 Zbierz informacje dotyczące klientów poprzez skompletowanie dokumentów papierowych lub elektronicznych.

6.5 Oszacuj znaczenie i status danej informacji – na przykład czy jest to obserwacja, czy opinia – i przetwórz ją we właściwy sposób.

6.6 Określ braki informacji.

Zaangażowanie

6.7 Bądź otwarty i szczery z dzieckiem, młodą osobą i ich rodziną lub opiekunem w kwestii, dlaczego, co, w jaki sposób i które informacje będą lub mogłyby być przekazane, chyba że zwiększyłyby to ryzyko skrzywdzenia ich lub innych osób.

6.8 Zachęcaj dzieci, młodzież i ich rodziny do wyrażenia zgody na dzielenie się informacjami wtedy, gdy jest to właściwe, upewniając się jednocześnie, że rozumieją, dlaczego jest to tak istotne i znają swoje prawa i konsekwencje dzielenia się bądź nie dzielenia się informacjami.

Wiedza

Znaczenie dzielenia się informacjami

6.9 Staraj się zrozumieć potrzebę zrównoważenia korzyści i zagrożeń wynikających z dzielenia się informacjami z korzyściami i zagrożeniami wynikającymi z nie dzielenia się informacjami i dokonaj profesjonalnego osądu opartego na faktach w danej sprawie.

6.10 Spróbuj zrozumieć, że uzyskanie zgody nie zawsze jest niezbędne, aby dzielić się informacjami, nawet jeśli są one poufne. W niektórych przypadkach informacjami można dzielić się bez uzyskania pozwolenia, przykładowo w sytuacji, gdy istnieje podejrzenie, że dziecko cierpi lub jest poważnie krzywdzone lub w sytuacji, gdy istnieje prawny obowiązek ujawnienia informacji.

6.11 Spróbuj zrozumieć, że nie zawsze konieczne jest zbieranie informacji bezpośrednio od dzieci, młodzieży i rodzin, ponieważ może być to dla nich frustrujące (jeśli wielokrotnie są proszeni o podawanie tych samych informacji). Miej świadomość, że informacje mogą często pochodzić z innych źródeł.

Role i obowiązki

6.12 Dowiedz się, że dzielenie się informacjami zazwyczaj wymaga podjęcia indywidualnej decyzji na temat tego, czy dzielić się informacją osobistą, czym się dzielić i z kim.

6.13 Dowiedz się, jak ważne jest upewnienie się, że dzielenie się informacjami jest niezbędne, proporcjonalne, związane ze sprawą, dokładne, czasowe i bezpieczne.

6.14 Dowiedz się, jak bezpiecznie dzielić się informacjami pisemnie, telefonicznie, elektronicznie lub ustnie.

6.15 Dowiedz się, w jaki sposób rejestrować informacje, jak długo je przechowywać, jak właściwie usuwać zapisy oraz kiedy przekazywać informację zwrotną lub kiedy występować ponownie z prośbą o informacje. Ten proces powinien obejmować zapis dotyczący decyzji o dzieleniu lub nie dzieleniu się informacjami, powodów decyzji oraz tego, co zostało przekazane i komu.

6.16 Bądź świadom/a ograniczeń zawodowych swoich własnych oraz innych osób, zwłaszcza jeśli chodzi o informacje poufne i drażliwe.

Świadomość złożoności

6.17 Bądź świadom/a istnienia różnych typów informacji, przykładowo informacji osobistych, poufnych informacji osobistych i drażliwych informacji osobistych. Staraj się zrozumieć konsekwencje tych różnic.

6.18 Staraj się zrozumieć znaczenie poufności i uzyskiwania zgody. Miej świadomość, że w wielu przypadkach udzielenie zgody przez dziecko, młodą osobę lub rodzinę będzie niezbędne do dzielenia się informacjami w sposób zgodny z prawem.

6.19 W miarę możliwości, bądź świadomy/a konieczności respektowania decyzji osób, które nie wyrażają zgody na dzielenie się informacjami poufnymi. Dowiedz się, że można dzielić się informacjami bez uzyskania zgody w sytuacji, gdy występuje przeważający interes społeczny.

6.20 Tam gdzie to możliwe wyjaśnij dziecku, młodej osobie, rodzicowi lub opiekunowi, w jaki sposób wykorzystane będą informacje, których dostarczyli, chyba że mogłoby to zwiększyć ryzyko skrzywdzenia ich lub innych osób lub utrudniłoby prowadzenie dochodzenia i ścigania poważnego przestępstwa – czyli przestępstwa, które może stanowić poważne zagrożenie dla dziecka lub dorosłego.

Świadomość prawa i przepisów

6.21 Miej świadomość i wystarczającą wiedzę na temat obowiązujących przepisów oraz prawa powszechnego dotyczącego obowiązku zachowywania poufności.

6.22 Dowiedz się, że ustawa o ochronie danych (DPA) nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji, lecz stwarza ramy, aby zapewnić, że dane osobowe osób żyjących wymieniane są w sposób właściwy.

6.23 Staraj się zrozumieć przepisy rządzące twoim zawodem oraz różne polityki i procedury dotyczące poufności, udzielania zgody i dzielenia się informacjami.

6.24 Bądź świadomy/a wszelkich przepisów, które wymagają lub ograniczają ujawnianie informacji.

6.25 Staraj się zrozumieć zasady określające, kiedy młodzi ludzie są postrzegani jako wystarczająco dojrzały, aby udzielić lub odmówić udzielenia zgody na dzielenie się ich informacjami, biorąc pod uwagę zwłaszcza umiejętność zrozumienia przez młodych ludzi tego, na co wyrażają zgodę oraz konsekwencji swojej decyzji.